En fink.

vänd A.T.

En fink på lätta vingar i-genom hagen svingar i-genom so-lens

sken fram till en spenslig gren, och lilla grenen niger så sirligt fint och

ti-ger, men finken drillar glatt sitt genom-friska skratt.

2. Och finken bort sig svingar
på sina lätta vingar,
men grenen nickar blott.—
Det känns nog ej för gott
att dröja koar och niga
och nicka blott och tiga,
när lilla vännen bar
bäd' näste och vingepar. A. T. Gellerstedt.

vänd
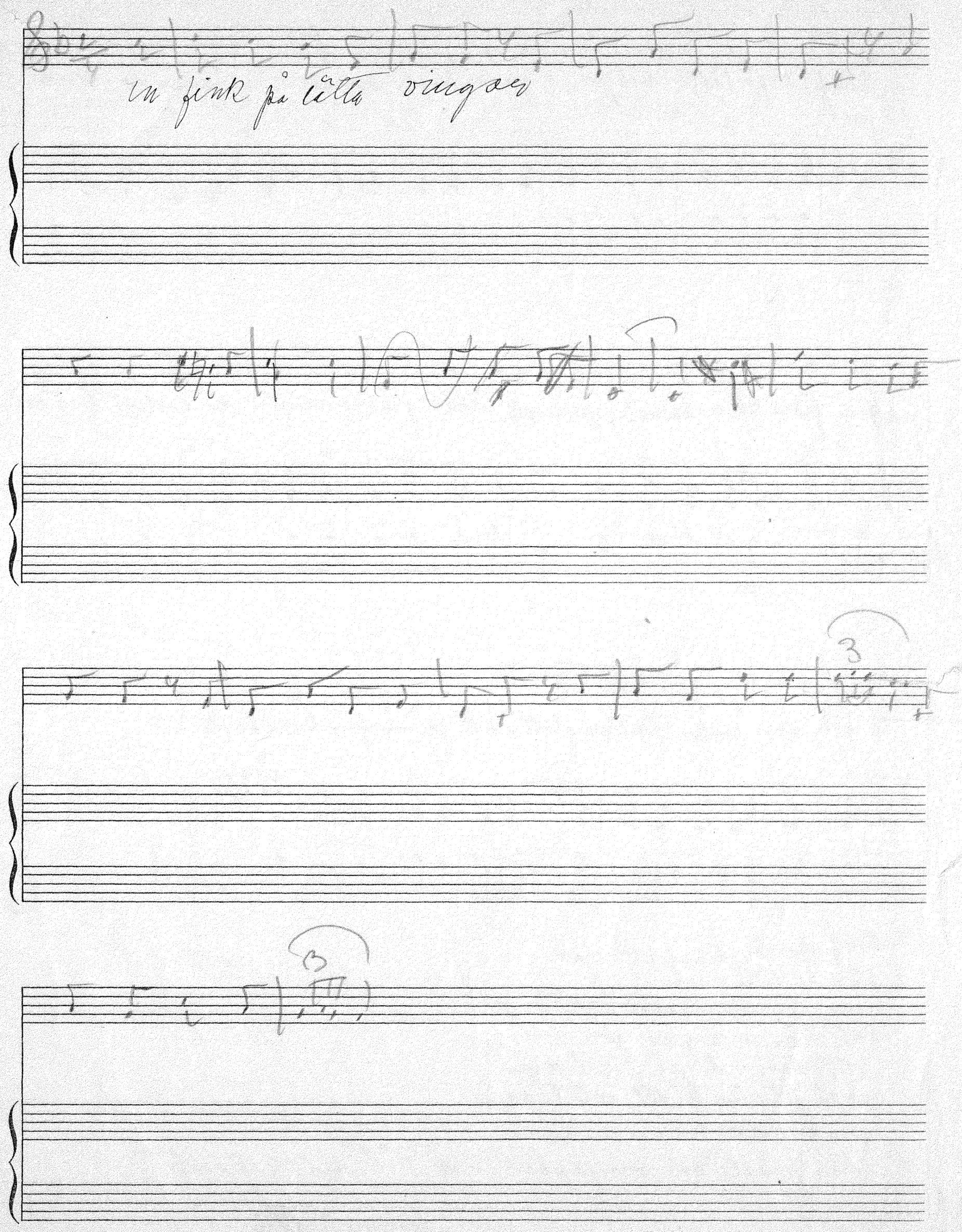
Gellerstedt